Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Ad nocturn[o] ps.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

etoꝝ ſuoꝝ ſeruabit: ꝛ impij in
tenebris conticeſcent qꝛ nõ i
fortitudie ſua roborabit vir.
D nm formidabũt aduerſa
ſarij eius: ꝛ ſup ipos in cel' to
nabit. D ns iudicabit fines
terre: ꝛ dabit imperium regi
ſuo: ꝛ ſublimabit cornu chri/
ſti ſui. G loria. An. Exulta
uit cor meũ in dño. ps. Lau
date. An. Celi celoꝝ lauda
te deũ. Hymnus. Ecce iam
noctis. ℣. Repleti lumꝰ ma
ne. Sup bñd. añ. Iuſiuran/
dũ, quod iurauit dñs daturꝝ
ſe nobis. Feria quĩta Inuit.
Adoremus dñm Qm ipe fe
cit nos. ps. Venite exulte.
Ad nocturñ. ps.
S Aluũ me fac ds:
qm intrauerũt aq̃
vſqꝫ ad animam
meam. I nfirus
ſuz in limo ꝓfundi: ꝛ nõ ẽ ſub
ſtãtia. V eni in altitudinem
maris: ꝛ tempeſtas dimerſit
me. L aboraui clamãs rau/
ce facte ſũt fauces mee: defe/
cerũt oculi mei dũ ſpero i de/
um meũ. M ultiplicati ſunt
ſup capillos capitis mei: qui
oderũt me gratis. C onfor/
tati ſũt qui ꝑſecuti ſũt me ini
mici mei iniuſte: que non ra/
pui tũc exſoluebam. D eꝰ tu
ſcis inſipiẽtiã meã: ꝛ delicta
mea a te nõ ſunt abſcondita.
N õ erubeſcãt in me q̃ expe/
ctãt te dñe: dñe virtutũ. N õ
confũdantur ſup me: qui que
rũt te deus iſrael. Q m ꝓpt
te ſuſtinui obꝓbꝛiuꝫ: operuit
cõfuſio animã meã. E xtrane
us factus ſum fratribꝫ meis:
ꝛ peregrinus filijs mr̃is mee.
Q uoniã zelus domꝰ tue co
medit me: ꝛ obꝓbꝛia exꝓbrã/
tiũ tibi ceciderunt ſuper me.
E t operui in ieiunio animã
meam: ꝛ factũ eſt in obꝓbꝛiũ
mihi. E t poſui veſtimentũ
meũ ciliciũ: ꝛ factus ſum ill' i
parabolam. A duerſũ me lo
quebãtur qui ſedebãt in por/
ta: ꝛ in me pſallebant qui bi/
bebant vinum E go ꝟo ora
tionẽ meã ad te dñe: tempus
bñplaciti deus. I n multitu
dine miſericordie tue exaudi
me i ꝟitate ſalutis tue E ri/
pe me de luto vt non infigar
libera me ab his q̃ oderũt me
ꝛ de ꝓfundis aquaꝝ. N õ me
demergat tempeſtas aque ne
qꝫ abſorbeat me ꝓfundũ: ne/
qꝫ vrgeat ſup me puteꝰ os ſu/
um. E xaudi me dñe qm be
nigna eſt miſericordia tua ſcḋm
multitudinẽ miſeratõnũ tua
rum reſpice in me. E t ne a/
uertas faciẽ tuã a puero tuo
qm tribulor: velociter exaudi
me. I ntende anime mee ꝛ li/
bera eam ꝓpter inimicos me/
os eripe me. T u ſcis impro
periũ meũ ꝛ ꝯfuſionẽ meaꝫ: ꝛ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

reuerentiam meam. In con/
ſpectu tuo ſunt om̄es qui tri/
bulant me: impꝛoperiū expe/
ctauit coꝛ meū ⁊ miſeriā Et
ſuſtinui qui ſimul contriſtare
tur ⁊ nō fuit: ⁊ qui conſolaret
⁊ nō inueni. Et dederūt i eſ
cam meā fel: ⁊ in ſiti mea po/
tauerūt me aceto. Fiat mē
ſa eoꝝ coꝛā ipis in laqueū:
⁊ in retributiones ⁊ in ſcanda
lū. Obſcurētur oculi eoꝝ ne
videant: ⁊ doꝛſū eoꝝ ſemꝑ in
curua. Effunde ſuꝑ nos irā
tuam: ⁊ furoꝛ ire tue compbē
dat eos. Fiat habitatō eoꝝ
deſerta: ⁊ in tabernaculis eo/
rū nō ſit qui inhabitet Qm̄
quem tu percuſſiſti perſecuti
ſūt: ⁊ ſuꝑ doloꝛē vulnerū meo
rū addiderūt. Appone iniq̄
tatem ſuꝑ iniquitatē eoꝝ: et
nō intrent i iuſticia tua. De
leātur de libꝛo viuentiū: ⁊ cū
iuſtis nō ſcribātur. Ego ſū
pauꝑ ⁊ dolens: ſalus tua de⁹
ſuſcepit me. Laudabo nom̄
dei cū cātico: ⁊ magnificabo
eū in laude. Et placebit deo
ſuꝑ vitulū nouellū coꝛnua ꝓ/
ducentē et vngulas. Uide/
ant paupes et letent: querite
deū ⁊ viuet anima vr̄a Qm̄
exaudiuit pauperes et letent
querite deū ⁊ viuet aīa vr̄a.
Qm̄ exaudiuit paupes dn̄s
⁊ vinctos ſuos non deſpexit.
Laudēt illū celi et terra: ma
re ⁊ om̄ia reptilia i eis Quo
niā ds̄ saluā faciet ſyon: ⁊ edi
ficabūtur ciuitates iud̄. Et
inhabitabūt ibi: et heredita/
te acquirent eam. Et ſemen
ſeruoꝛum eius poſſidebit eā:
⁊ qui diligūt nomē eius habi
tabūt in ea.
DEus i ad/
iutoꝛiū meū intēde: do/
mine ad adiuuādū me feſtīa.
Confundātur ⁊ reuereātur q̄
querūt animā meā. Auertā
tur retroꝛſum ⁊ erubeſcāt: qui
volūt mihi mala. Auertant
ſtatim erubeſcentes: q̄ dicunt
mihi euge euge. Exultent et
letētur in te om̄es qui querūt
te: ⁊ dicant ſemꝑ magnificet
dn̄s qui diligūt ſalutare tuū.
Ego vero egenus ⁊ pauper
ſum: deus adiuua me. Ad/
iutoꝛ meus et liberatoꝛ meuſ
es tu dn̄e ne moꝛeriſ. An. Do
mīe ds̄ meus i adiutoꝛiū meū
IN te dn̄e ſpe/ intende.
raui nō cōfundar i eter/
nū: in iuſticia tua libera me.
⁊ eripe me. Inclina ad me au
rem tuā ⁊ ſalua me Eſto mi
bi in deum ꝓtectoꝛē ⁊ in locū
munitū vt ſaluū me⁹ facias.
Qm̄ firmamentū meū: ⁊ re/
fugiū meū es tu. Deus me/
us eripe me de manu peccato
ris ⁊ de manu cōtra legē agē
tis ⁊ iniq̄. Qm̄ tu es patie/
tia mea domīe: dn̄e ſpes mea
a iuuentute mea. In te cōfir/

matus ſum ex vtero de ventre
matris mee: tu es ꝓtector me
us. I n te cantatio mea ſemꝑ
tanq̄ꝫ ꝓdigium factus ſū mul
tis ⁊ adiutor fortis. R eple
atur os meū laude vt cantem
gloriā tuā: tota die magnitu=
dinē tuā. N e ꝓicias me i tē=
pore ſenectutis cū deficie: vir
tus mea ne derelinquas me.
Q uia dixerūt inimici mei mi
hi: ⁊ q̄ cuſtodiebāt aīam meā
conſiliū fecerūt i vnū. D icē=
tes deus dereliquit eū. perſeq̄
mini ⁊ compꝛehendite eum: q2
non eſt qui eripiat. D eus ne
elongeris a me: deus meus in
auxiliū meū reſpice. C onfū=
dātur ⁊ deficiant detrahentes
anime mee: operiātur confuſi
one ⁊ pudore qui querūt ma=
la mihi. E go aūt ſemꝑ ſpera
bo: ⁊ adijciam ſuꝑ omnē lau=
dem tuam. O s meū annūci
abit iuſticiā tuam: tota die ſa
lutare tuū. Q m̄ non cogno=
ui litteraturam. introibo i po
tētiā dn̄i: dn̄e memorabor iu=
ſticie tue ſolius. D eus docui
ſti me ex iuuentute mea: ⁊ vſqꝫ
nūc ꝓnūciabo mirabilia tua
E t vſqꝫ in ſenectam ⁊ ſeniuꝫ
deus ne derelinquas me. D o
nec annūciem brachiū tuū ge
neratōi omni que ventura eſt
P otentiā tuā ⁊ iuſticiam tu
am d̄s vſqꝫ i altiſſima que fe
ciſti magnalia: deus quis ſi=
milis tibi. Q uantas oſten=
diſti mihi tribulatōes mltas
⁊ malas. ⁊ cōuerſus viuifica=
ſti me: ⁊ de abiſſis terre iteruꝫ
reduxiſti me. M ultiplicaſti
magnificentiā tuam ⁊ cōuer=
ſus conſolatus es me. N am
⁊ ego confitebor tibi in vaſis
pſalmi veritatē tuā d̄s: pſallā
tibi in cithara ſanct⁹ iſrael.
E xultabūt labia mea cū cā=
tauero tibi: ⁊ anima mea quā
redemiſti. S ed ⁊ lingua mea
tota die meditabitur iuſticiā
tuam cū confuſi ⁊ reueriti fue=
rint qui querunt mala mihi.
D Eus iudicium tuū regi
da: ⁊ iuſticiam tuam fi=
lio regis. I udicare populū tu
um in iuſticia: ⁊ pauperes tu=
os in iudicio. S uſcipiāt mō
tes pacem populo: ⁊ colles iu
ſticiam. I udicabit paupe=
res populi: ⁊ ſaluos faciet fili
os pauperuꝫ: ⁊ humiliabit ca
lumniatorem E t ꝑmanebit
cū ſole ⁊ ante lunam: in genera
tione ⁊ generatōem. D eſcen
det ſicut pluuia in vellus: ⁊ ſi
cut ſtillicidia ſtillantia ſuper
terram. O rietur in dieb⁹ ei⁹
iuſticia ⁊ abundantia pacis
donec auferatur luna E t do
minabitur a mari vſqꝫ ad ma
reᵹet a flumine vſqꝫ ad termi=
nos orbis terraurm. C o₂ɑꝫ
illo procident ethyopes: ⁊ ini=
mici eius terram lingēt. R e

ges tharſis ⁊ inſule mūera of
ferent: reges arabū ⁊ ſaba do
na adducent. Et adorabunt
eum omnes reges: oēs gen-
tes ſeruient ei. Quia libera
uit pauperem a potēte: ⁊ pau
perem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi ⁊ inopi: ⁊ a-
nimas pauperum ſaluas faci
et. Ex vſuris ⁊ iniquitate re
dimet animas eoꝝ: ⁊ honora
bile nomen eorum coram illo
Et viuet ⁊ dabitur ei de au
ro arabie: ⁊ adorabunt de ip
ſo ſemper: tota die benedicēt
ei. Erit firmamentum in ter
ra. in ſummis montium ſuper
extolletur ſuper libanum fru-
ctus eius: ⁊ florebunt de ciui-
tate ſicut fenum terre. Sit no
men eius benedictū in ſecula
ante ſolem permanet nomen
eius. Et benedicentur in ip
ſo oēs tribꝰ terre: oēs gen
tes magnificabūt eū. Bene-
dictus dominꝰ deus iſrael: q̄
facit mirabilia ſolus Et be-
nedictum nomen maieſtatis
eius in eternum: ⁊ replebitur
maieſtate eius oīs terra fi-
at fiat. Glo. An. Eſto mi-
hi dn̄e in deum ꝓtectorem.

Quam bonus iſrael deꝰ
his qui recto ſunt corde
Mei autē pene moti ſunt pe
des: pene effuſi ſunt greſſus
mei. Quia celaui ſuper ini-
quos pacem peccatorum vi-
dens. Quia non eſt reſpectꝰ
morti eorum: ⁊ firmamentū
in plaga eorū. In labore ho-
minum non ſunt: ⁊ cū homi
nibꝰ non flagellabūtur. Ideo
tenuit eos ſuperbia: operti ſunt
iniq̄tate ⁊ ipietate ſua. Pro
diit quaſi ex adipe iniquitas
eorum: tranſierunt in affectū
cordis. Cogitauerunt ⁊ lo-
cuti ſunt nequitiam: iniquita
tem in excelſo locuti ſūt Po
ſuerunt in celū os ſuum: ⁊ lin-
gua eorum tranſiuit in terra.
Ideo conuertetur populꝰ me
us hic: ⁊ dies pleni inuenient
in eis. Et dixerunt quomo-
do ſcit deus: ⁊ ſi eſt ſcientia in
excelſo. Ecce ipſi peccatores
⁊ abundantes in ſeculo: obti-
nuerunt diuitias. Et dixi ergo
ſine cauſa iuſtificaui cor meū:
⁊ laui inter innocentes manꝰ
meas. Et fui flagellatꝰ tota
die: ⁊ caſtigatio mea in matu
tinis. Si dicebā narrabo ſic:
ecce nationem filiorum repro-
baui. Exiſtimabam vt cog-
noſcerem hoc laborem an̄ me.
Donec intrem in ſanctuari-
um dei: ⁊ intelligam ī nouiſſi-
mis eorū. Verūtamen ꝓpter
dolos poſuiſti eis: deieciſti eoſ
dum alleuarentur. Quomō
facti ſunt in deſolationē ſubi
to defecerūt: perierunt propt
iniq̄tatē ſuā. Velut ſomniū
ſurgentiū domine in ciuitate

tua: imaginē ipoꝝ ad nihilū
rediges. Q uia inflammatū
eſt coꝛ meū. ⁊ renes mei com/
mutati ſunt: ⁊ ego ad nihiluꝫ
redactus ſum ⁊ neſciui. U t
iumētum factus ſum apđ te:
⁊ ego ſemꝑ tecum. T enuiſti
manū dexterā meā: ⁊ in volū/
tate tua deduxiſti me. ⁊ cum
gloria ſuſcepiſti me. Q uid
eñ mihi eſt in celo: ⁊ a te q̄d
volui ſuꝑ terraꝫ. D efecit ca
ro mea ⁊ coꝛ meum ds coꝛdis
mei ⁊ pars mea ds in eternū.
Q uia ecce qui elongant ſe a
te peribūt: perdidiſti omnē q̇
foꝛnicatur abs te. M ihi aūt
adherere deo bonū eſt: pone/
re in deo ſpem meā U t an/
nunciem om̄es ꝑdicatōes tu/
as: in poꝛtis filie ſion.

UT quid deus repuliſti
in finē: iratus eſt furoꝛ tu⁹ ſu
per oues paſcue tue. M emoꝛ
eſto congregationis tue: quā
poſſediſti ab initio. R ede/
miſti virgaꝫ hereditatis tue:
quā poſſediſti ab initio R e
demiſti virgā hereditatꝭ tue:
mons ſyon in quo habitaſti i
eo. L eua manus tuas in ſu/
perbias eoꝝ i finē: quāta ma/
lignatus ē inimicus in ſācto.
E t gloriati ſūt q̇ oderūt te:
in medio ſolēnitatꝭ tue. P o
ſuerunt ſigna ſua ſigna ⁊ non
cognouerūt ſicut in exitu ſuꝑ
ſummū. Q uaſi in ſilua lig/
noꝝ ſecuribus exciderūt ianu
as eius in idipm: in ſecuri et
aſcia deiecerūt eā. I ncenderūt
igni ſanctuarium tuū in terra
polluerūt tabernaculū nomis
tui. D ixerūt in coꝛde ſuo co
gnatio eoꝝ ſimul: quieſcere fa
ciamus om̄es dies feſtos dei
a terra. S igna noſtra nō vi/
dimus. iā non eſt ꝓpheta et
nos non cognoſcet amplius.
U ſqꝫquo deus impꝛopera/
bit inimicus: irritat aduerſa/
rius nomē tuū in fineꝫ. U t
quid auertis manū tuā ⁊ dex
terā tuā de medio ſinu tuo i fi
neꝫ. D eus aūt rex noſter an
te ſecula operatus eſt ſalutem
in medio terre T u confirma
ſti in virtute tua mare: contri
bulaſti capita dꝛaconū i aq̇s
T u confregiſti capita dꝛaco
nis: dediſti eū eſcam populis
ethyopum. T u diſrupiſti fō
tes ⁊ toꝛrentes: tu ſiccaſti flu/
uios ethan. T uus eſt dies
⁊ tua eſt nox: tu fabꝛicatus es
auroꝛam ⁊ ſolem. T u feciſti
om̄es terminos terre: eſtatem
⁊ ver tu plaſmaſti ea. M ēoꝛ
eſto huius inimicus impꝛope
rauit dn̄o: ⁊ populus inſipiēs
incitauit nomē tuū. N e tra
das beſtijs animā confitentē
tibi: ⁊ animas pauꝑm tuoꝝ
ne obliuiſcaris i finē. R eſpi
ce in teſtamētū tuū. qꝛ repleti
ſunt terre domibꝫ iniquitatū.

Ne auertatur humilis fac/
tus confuſus paup ⁊ inops
laudabūt nomē tuū. Exur/
ge deus iudica cauſam tuaꝫ:
memoꝛ eſto impꝛoperioꝝ tu/
oꝛū eoꝝ que ab inſipiēte ſunt
tota die. Ne obliuiſcaris vo
ces inimicoꝝ tuoꝝ: ſupbia co
rum qui te oderūt aſcendit ſē
per Gloꝛia. An̄. Liberaſti
virgam hereditatis tue dn̄e.
Confitebimur tibi deꝰ
confitebimur ⁊ inuoca/
bimus nomē tuū. Narrabi
mus mirabilia tua cū accepe
ro tempus: ego iuſticias iudi
cabo. Liquefacta eſt terra.
⁊ omnes qui habitant in ea:
ego confirmaui colūnas eius
Dixi iniquis nolite inique
agere: ⁊ delinquentibꝫ nolite
exaltare coꝛnu. Nolite extol
lere in altū coꝛnu veſtrum: no
lite loqui aduerſus deum ini
quitatē. Quia neqꝫ ab oꝛiē
te neqꝫ ab occidēte neqꝫ a de
ſertis montibus qm̄ deus iu
dex eſt Nūc humiliat ⁊ hūc
exaltat. qꝛ calix in manu dn̄i
vini meri plenus mixto. Et
inclinauit ex hoc in hoc. Ve
rūtamen fex eius non eſt exi/
nanita: bibent om̄es peccato
res terre. Ego aūt annūcia/
bo in ſeculum: cātabo deo ia/
cob. Et om̄ia coꝛnua pecca
toꝛum confringam ⁊ exalta/
buntur coꝛnua iuſti.

Notus in iudea deus ī
iſrael magnum nomen
eius Et factus eſt ī pace lo/
cus eius: ⁊ habitatio eius in
ſion. Ibi confregit potentiaſ
arcuū: ſcutū ⁊ gladium ⁊ bel/
lum. Illnminans tu mirabi/
liter a montibus eternis. tur
bati ſūt om̄es inſipientes coꝛ
de. Doꝛmierunt ſomnū ſu/
um: ⁊ nihil inuenerūt om̄es vi
ri diuitiarū in manibus ſuis
Ab increpatōne tua deꝰ ia/
cob: doꝛmitauerūt q̄ aſcende
rūt equos. Tu terribilis es
⁊ quis reſiſtet tibi: ex tunc ira
tua. De celo auditū feciſti
iudicium: terra tremuit ⁊ qui
euit. Cum exurgeret ī iudi/
cio deus vt ſaluos faceret om
nes manſuetos terre. Quo/
niam cogitatio hominis con/
fitebitur tibi ⁊ reliquie cogi/
tationis diem feſtum agent ti
bi. Vouete ⁊ reddite domi
no deo veſtro om̄es qui ī cir/
cuitu eius affertis munera.
Terribili et ei qui aufert ſpi
ritum pꝛincipū: terribili apd̄
reges terre. Gloꝛia An̄. Et
inuocabimus nomē tuū dn̄e.
Voce mea ad dominū
clamaui: voce mea ad
deū ⁊ intendit mihi. In die
tribulationis mee deū exqui
ſiui manibꝫ meis nocte cōtra
eū: ⁊ non ſū deceptus Ren/
nuit cōſolari anima mea. me/

meoꝛ fui dei ⁊ delectatus ſum:
⁊ exercitatus ſuꝫ. ⁊ defecit ſpi/
ritus meus. Anticipauerūt
vigilias oculi mei: turbat⁹ ſū
⁊ non ſum locutus. Cogita
ui dies ātiquos: ⁊ annos eter
nos in mente habui. Et me
ditatus ſum nocte cum coꝛde
meo: ⁊ exercitabar ⁊ ſcopebaꝫ
ſpiritum meum. Nunquid ī
eternum pꝛoijciet ds̄ ⁊ nō ap/
ponet vt complacitioꝛ ſit ad/
huc. Aut in finē miſcd̄iaꝫ ſu
am abſcidet: a generatōne in
generationem. Aut obliuiſ/
cetur miſereri deus: aut conti/
nebit ī ira ſua miſcd̄ias ſuas.
Et dixi nūc cepi: hec muta/
tio dextere excelſi. Memoꝛ
fui opeꝝ dn̄i qꝛ memoꝛ ero ab
initio mirabiliū tuoꝝ. Et me
ditaboꝛ in om̄ibꝫ opeꝛibꝫ tu/
is: ⁊ in adinuentōnibꝫ tuis ex
erceboꝛ. Deus in ſancto via
tua: quis deus magnus ſicut
deus noſter: tu es de⁹ qui fa/
cis mirabilia. Notam feci/
ſti in populis virtutem tuaꝫ:
redemiſti in bꝛachio tuo po/
pulū tuū filios iacob ⁊ ioſeph
Viderūt te aque deus. vide
rūt te aque ⁊ timuerūt: ⁊ tur/
bate ſunt abyſſi Multitudo
ſonitus aquarū: vocem dede
rūt nubes. Et eni ſagitte tue
tranſeūt: vox tonitrui tui ī ro
ta. Illuxerūt choꝛuſcationes
tue oꝛbi terre: cōmota eſt ⁊ cō
tremuit terra In mari via tua
⁊ ſemite tue in aquis multis:
⁊ veſtigia tua nō cognoſcētur
Deduxiſti ſicut oues popu/
luꝫ tuū ī manu moyſi ⁊ aarō.
Attendite popule meus
legem meā inclinate au
rem veſtrā in verba oꝛis mei.
Aperiaꝫ in parabolis os me
um: loquar pꝛopoſitiones ab
initio. Quanta audiuimus
⁊ cognouimus ea: ⁊ pr̄es no/
ſtri narrauerūt nobis. Non
ſunt occultata a filijs eoꝛum:
in generatōne altera. Narrā
tes laudes dn̄i ⁊ virtutes ei⁹
⁊ mirabilia eius q̄ fecit. Et
ſuſcitauit teſtimoniū ī iacob:
⁊ legem poſuit ī iſrael Quā/
ta mandauit patribus nr̄is
nota facere ea filijs ſuis vt co
gnoſcat generatio alt̄a Filij
qui naſcētur ⁊ exurgēt: ⁊ enar
rabunt filijs ſuis. Vt ponāt
in deo ſpem ſuam ⁊ nō obliui
ſcant̄ opeꝝ dei: ⁊ mādata ei⁹
exquirant. Ne fiant ſicut pa
tres eoꝝ: generatio pꝛaua et
exaſperans. Generatio q̄ nō
direxit coꝛ ſuū ⁊ nō eſt credi/
tus cū dō ſpūs ei⁹. Filij ef/
frem intendentes ⁊ mittētes
arcū: conuerſi ſūt in die belli.
Nō cuſtodierūt teſtamētum
dei: ⁊ in lege eius noluerūt am
bulare. Et obliti ſunt bene/
factoꝝ eius: ⁊ mirabiliū eius
que oſtendit eis. Coꝛā pr̄ib

eoꝝ fecit mirabĺia ī terra egip
ti in cāpo taneos I nterrupit
mare ⁊ ꝑduxit eos :⁊ ſtatuit
aq̄s q̄ſi ī vtre. E t deduxit e-
os in nube diei: ⁊ tota nocte ī
illuminatōe ignis . I nterru-
pit petraꝫ in heremo: ⁊ adaq̄-
uit eos velut in abyſſo multa
E t eduxit aquā de petra : et
deduxit tanq̄ꝫ flumia aquas
E t appoſuerūt adhuc pecca
re ei:in ira excitauerūt excelſū
in inaquoſo . E t temptaue-
rūt deū in cordib⁹ ſuis:vt pe-
terent eſcas animabus. ſuis .
E t male locuti ſunt de deo :
dixerūt nūquid poterit d̄s pa
rare mēſam ī deſerto . Q m ꝑ
cuſſit petrā ⁊ fluxerūt aque: ⁊
torrētes inundauerūt. N un
quid et panē poterit dare aut
parare mēſam ꝓplo ſuo. I deo
audiuit dn̄s ⁊ diſtulit:⁊ ignis
accēſus ē in iacob. ⁊ ira aſcen
dit in iſrael . Q uia nō credi-
derūt ī d̄o:nec ſperauerūt ī ſa-
lutari eius E t mādauit nu
bib⁹ deſuꝑ: ⁊ ianuas celi ape
ruit. E t pluit illis māna ad
māducādū: ⁊ panē celi dedit
eis. P anē angeloꝝ māduca
uit hō:cibaria miſit eis ī abū
dātiā. T rāſtulit auſtrū d̄ ce
lo:⁊ induxit ī virtute ſua affri
cū. E t pluit ſuꝑ eos ſic pul-
uerē carnes:⁊ ſicut arenā ma-
ris volatilia pēnata. E t ceci
derūt in medio caſtroꝝ eoꝛuꝫ

circa tabernacula eoꝛuꝫ E t
māducauerūt ⁊ ſaturati ſunt
nimis:⁊ deſideriū eoꝝ attulit
eis. nō ſūt fraudati a deſide-
rio ſuo. A dhuc eſce eoꝝ erāt
ī oꝛe ipo ꝝ:⁊ ira dei aſcēdit ſu-
per eos. E t occidit pingues
eoꝛū :⁊ electos iſrael impedi-
uit. I n oīb⁹ his peccauerūt
adhuc ⁊ nō crediderūt ī mira
bilib⁹ eius . E t defecerūt in
vanitate dies eoꝝ:⁊ anni eoꝝ
cū feſtinatōe. C uꝫ occideret
eos q̄rebāt eū ⁊ reuertebātur
⁊ diluculo veniebant ad euꝫ .
E t rememorati ſūt q꞉ deus
adiutoꝛ ē eoꝝ:⁊ d̄s excelſus re
dēptoꝛ eoꝝ ē . E t dilexerunt
eū in oꝛe ſuo:⁊ lingua ſua mē-
titi ſūt ei. C oꝛ aūt eoꝝ n̄ erat
rectū cuꝫ eo:nec fideles habiti
ſūt ī teſtamento ei⁹ I pſe autē
eſt miſericoꝛs ⁊ ꝓpici⁹ fiet pec
catis eoꝝ: ⁊ non diſꝑdet eos.
E t abūdauit vt auerteret irā
ſuā:⁊ nō accēdit oēm irā ſuaꝫ.
E t recoꝛdatus ē q꞉ caro ſūt
ſpūs vadens ⁊ non rediens .
Q uoties exacerbauerūt euꝫ
in deſerto:in ira cōcitauerūt eū
ī inaq̄ſo . E t cōuerſi ſūt ⁊ tēp
tauerūt deū:⁊ ſctm̄ iſrl̄ exacer
bauerūt. N ō ſunt recoꝛdati
man⁹ ei⁹ die q̄ redemit eos d̄
manu tribulātis . S icut po-
ſuit ī egipto ſigna ſua ⁊ ꝓdi-
gia ſua ī cāpo taneos E t cō
uertit ī ſāguinē flumina eoꝝ:⁊

ímbꝛes eoꝝ ne biberēt. Mi
ſit in eos cynomiā ⁊ comedit
eos ⁊ ranam: ⁊ diſꝑdidit eos
Et dedit erugini fructus eo
rum: ⁊ laboꝛes eoꝝ̄ locuſte.
Et occidit in grādine vine‑
as eoꝝ: ⁊ moꝛos eoꝝ ī pꝛuina
Et tradidit grandini iumē‑
ta eoꝝ: ⁊ poſſeſſionem eoꝝ ig‑
ni. Miſit in eos iram indig
nationis ſue: indignationem
⁊ iram ⁊ tribulationem: imiſ‑
ſionē ꝑ angelos malos. Viā
fecit ſemite ire ſue: non peper
cit a moꝛte animarū eoꝝ: ⁊ iu
menta eoꝝ in moꝛte concluſit
Et ꝑcuſſit omne pꝛimogeni
tum in terra egypti: pꝛimiti‑
as oīs laboꝛis eoꝝ in tab‑
naculis cham. Et abſtulit ſi
cut oues populū ſuū: ⁊ ꝑdux‑
it eos tanꝗ̄ gregem ī deſerto
Et eduxit eos in ſpe ⁊ nō ti
muerūt: ⁊ inimicos eoꝝ ope‑
ruit mare. Et induxit eos in
montē ſanctificatiōis ſue. mō
tem quem acquiſiuit dextera
eius. Et eiecit a facie eoꝝ
gentes: ⁊ ſoꝛte diuiſit eis ter‑
ram in funiculo diſtributiōis
Et habitare fecit in taber‑
naculis eoꝝ: tribꝫ iſrael. Et
temptauerūt ⁊ exacerbauerūt
deum excelſum: ⁊ teſtimonia
eius non cuſtodierūt. Et a‑
uerterūt ſe ⁊ non ſeruauerunt
pactū queādmodū patres eo
rum: conuerſi ſunt in arcū pꝛa

uum. In ira concitauerūt eū
in collibꝫ ſuis: ⁊ in ſculptilibꝫ
ſuis. ad emulationem eū pꝛo‑
uocauerūt. Audiuit deus ⁊
ſpꝛeuit: ⁊ ad nihilum redegit
valde iſrael. Et repulit tab
naculum ſylo: tabernaculum
ſuū vbi habitauit in homini
bus. Et tradidit in captiui‑
tatem virtutē eoꝝ ⁊ pulchꝛi‑
tudinem eoꝝ ī manus inimi
ci. Et cōcluſit in gladio' po
pulū ſuū: ⁊ hereditatem ſuam
ſpꝛeuit. Iuuenes eoꝝ come‑
dit ignis: ⁊ virgines eoꝝ non
ſunt lamentate Sacerdotes
eoꝝ in gladio ceciderūt: ⁊ vi‑
due eoꝝ nō ploꝛaābtur. Et
excitatus eſt tanꝗ̄ doꝛmiens
dn̄s: tanꝗ̄ potans crapulatꝰ
a vino. Et ꝑcuſſit inimicos
ſuos in poſterioꝛa: obpꝛobꝛi‑
um ſempiternū dedit illꝭ Et
repulit tabernaculū ioſeph: ⁊
tribum effrem nō elegit Sed
elegit tribum iuda: montē ſy
on quem dilexit. Et edifi‑
cauit ſicut vnicoꝛnis ſctifici
um ſuum in terra: quā funda
uit in ſecula. Et elegit da‑
uid ſeruum ſuū. ⁊ ſuſtulit eum
de gregibꝫ ouiū: de poſtfetan‑
tes accepit eum. Paſcere ia
cob ſeruum ſuū: ⁊ iſrael here‑
ditatē ſuam. Et pauit eos
in innocētia coꝛdis ſui: ⁊ in in
tellectibꝫ manuū ſuarū dedu
xit eos. Glo. An. Attendi

te popule meus legem meaꝫ.
D Eus venerũt gentes in
hereditatem tuam: pol-
luerunt templum ſctm̃ tuuꝫ.
poſuerũt hieruſalē in pomoꝝ
cuſtodiã. P oſuerũt mortici
nia ſeruoꝝ tuoꝝ: eſcas volati
lib⁊ celi: carnes ſanctoꝝ tuoꝝ
beſtijs terre. E ffuderũt ſan
guinem eoꝝ tanqꝫ aquã i cir-
cũitu hieruſalē: ⁊ nõ erat qui
ſepeliret. F acti ſumus obp
briũ vicinis noſtris: ſubſãna-
tio ⁊ illuſio his qui in circũi-
tu noſtro ſunt. V ſqꝫq̃ dñe
iraſceris in finem: accendetur
velut ignis zelus tuus. E f-
funde iram tuã in gentes que
te non nouerũt: ⁊ in regna que
nomē tuum nõ inuocauerũt.
Q uia comederũt iacob ⁊ lo
cũ eius deſolauerũt. N e me
mineris iniquitatũ noſtrarũ
antiquarũ: cito anticipēt nos
miſericordie tue: qꝛ pauperes
facti ſũ nimis. A diuua nos
deus ſalutaris noſter: ⁊ prop
ter gloriam nominis tui domĩe
libera nos: ⁊ ꝓpicius eſto pec
catis noſtris ꝓpter nomē tuũ.
N e forte dicant in gentibus
vbi eſt deus eoꝝ: ⁊ innoteſcat
in natõib⁊ coraꝫ ocul' noſtris
V ltio ſanguinis ſeruoꝝ tuo
rũ qui effuſus eſt. introeat in
conſpectu tuo gemitus cõpe-
ditoꝝ. S cðm magnitudinē
brachij tui poſſide filios mor
tificatoꝝ. E t redde vicinis
noſtris ſeptuplum ĩ ſinu eoꝝ:
improperium ipſoꝝ quod ex-
probrauerũt tibi dñe. N os
autē populus tuꝰ ⁊ oues paſ-
cue: confitebimur tibi in ſecu
lum. I n generatõe ⁊ generati
onē annũciabimꝰ laudē tuã.
Q Ui regis iſrael intende
qui deducis velut oueꝫ
ioſeph. Q ui ſedes ſuper che
rubin manifeſtare corã effra-
im: beniamin ⁊ manaſſe. E x
cita potentiã tuam et veni vt
ſaluos facias nos. D eus cõ
uerte nos ⁊ oſtende faciem tu
am ⁊ ſalui erimus. D omine
deus virtutũ quouſqꝫ iraſce-
ris ſuꝑ orationē ſerui tui. C i
babis nos pane lachrymarũ
⁊ potũ dab nob in lachrymis
in menſura. P oſuiſti nos in
contradictionem vicinis no-
ſtris: ⁊ inimici noſtri ſubſãna
uerũt nos. D eus virtutũ cõ
uerte nos: ⁊ oſtende faciem tu
am ⁊ ſalui erimus. V ineam
de egipto tranſtuliſti: eieciſti
gentes ⁊ plantaſti eã. D ux
itineris fuiſti in conſpectu eiꝰ
⁊ plantaſti radices eius ⁊ im
pleuit terram. O peruit mõ
tes vmbra eius: ⁊ arbuſta eiꝰ
cedros dei. E xtendit palmi
tes ſuos vſqꝫ ad mare: ⁊ vſqꝫ
ad flumen ꝓpagines eiꝰ. V t
quid deſtruxiſti maceriam eiꝰ
et vindemiant eam omnes q̃

Laudes

pter gredıūt viā. Exterminauit eā aper de ſilua: ⁊ ſingula-
ris ferus depaſtus ē eā Deꝰ
virtutū cōuertere: reſpice d̄ ce-
lo ⁊ vide: ⁊ viſita vineā iſtam
Et pfice eā quā plātauit de
xtera tua ⁊ ſup filiū quē cōfir
maſti tibi. Incenſa igni ⁊ ſuf
foſſa: ab increpatōe vultꝰ tui
peribūt Fiat manus tua ſu
per virū dextere tue: ⁊ ſup fili-
um homis quem confirmaſti
tibi. Et non diſcedimꝰ a te
viuificabis nos ⁊ nomē tuuz
inuocabimus Dn̄e d̄s virtu
tū cōuerte nos: ⁊ oſtende faciē
tuā ⁊ ſalui erimꝰ. Gloria. an̄
Propicius eſto pecatis nr̄is
℣. Gaudebūt labia mea cuz
cantauero tibi. Et aīa mea
quā redemiſti. An̄ laud. ℣ Fi
at miſc͂dia tua dn̄e ſuper nos
Ad laud ps̄. Miſerere. An̄.
Auerte faciē tuā a peccatꝫ me
Domine re- is domie
fugium factus es nobis
a generatōne in gn̄ationem.
Priuſq̄ȝ montes fierent aut
formaretur terra ⁊ orbis: a ſe-
culo ⁊ vſq̄ȝ i ſeculū tu es deus
Ne auertas hominē in hūili
tate: ⁊ dixiſti: cōuertimini filij
hominū. Qm̄ mille anni an̄
oculos tuos: tanq̄ȝ dies heſter-
na que preterijt Et cuſtodia
in nocte que p nihilo habent
eoꝝ anni erūt. Mane ſicut her
ba tranſeat mane floreat ⁊ trā
ſeat: veſpe decidat induret et
areſcat. Qm̄ defecimꝰ in ira
tua: ⁊ in furore tuo turbati ſu
mus. Poſuiſti iniquitates
noſtras in conſpectu tuo ſclm
nr̄m in illuminatōne vultꝰ tui
Qm̄ omēs dies noſtri defe-
cert: ⁊ i ira tua defecimꝰ. An
ni noſtri ſicut aranea medita-
bunt dies annoꝝ noſtroꝝ i ip
ſis ſeptuaginta anni. Si aūt
in potentatib; octoginta ān:
⁊ amplius eoꝝ labor ⁊ dolor
Qm̄ ſupuenit manſuetudo:
⁊ corripiemur. Quis nouit
ptātem ire tue: ⁊ p timore tuo
irā tuā dinumerare. Dexte-
rā tuā ſic notā fac: ⁊ eruditos
corde in ſapiētia. Conuerte
re dn̄e vſq̄ȝquo: ⁊ dep cabilis
eſto ſup ſeruos tuos Reple
ti ſumus mane miſericordia
tua ⁊ exultabimus ⁊ delectati
ſumus in omnib; dieb; noſtris
Letati ſumus p dieb; quib
nos humiliaſti: annis quibus
vidimus mala. Reſpice in
ſeruos tuos ⁊ in opera tua: et
dirige filios eoꝝ. Et ſit ſplē
dor dn̄i dei noſtri ſup nos: et
opera manuū noſtrarū dirige
ſup nos: ⁊ opus manuum no
ſtrarum dirige Gloria patri
et filio. Sicut erat in princi
pio. An̄. Dn̄e refugiuz tu fa
ctus es nobis. ps̄ Deus deus
meus. An̄. In matutinis do
mine meditabor in te.

CAntemus domĩo glorioſe enĩ magnificatus eſt equum ⁊ aſcenſorem proiecit in mare. **F**ortitudo mea et laus mea dominus: ⁊ factus eſt mihi in ſalutem. **I**ſte deꝰ meus et glorificabo eum: deꝰ patris mei ⁊ exaltabo eum. **D**ominus quaſi vir pugnator omĩpotens nomen eius: currus pharaonis: ⁊ exercituꝫ eius proiecit in mare. **E**lecti pⁱcipes eius ſubmerſi ſũt in mari rubro. abyſſi operuerũt eos: deſcenderũt in ꝓfundũ quaſi lapis. **D**extera tua domine magnificata ẽ in fortitudine: dextera tua dñe percuſſit inimicum: ⁊ in multitudine glorie tue depoſuiſti aduerſarios meos. **M**iſiſti irã tuã que deuorauit eos ſicͦ ſtipulam: ⁊ in ſpũ furoris tui cõgregate ſũt aque. **S**tetit vnda fluens: cõgregate ſũt abiſſi in medio mari. **D**ixit inimicus perſequar ⁊ comprehẽdam diuidam ſpolia implebitur anima mea. **E**uaginabo gladium meũ: interficiet eos manus mea. **F**lauit ſpiritus tuus ⁊ operuit eos mare: ſubmerſi ſunt quaſi plumbũ in aquis vehementibus. **Q**uis ſimilis tui in fortibus domine. quis ſimilis tui magnificus in ſanctitate terribiľ atq₃ laudabilis ⁊ faciens mirabilia. **E**xtendiſti manum tuam ⁊ deuorauit eos terra: dux fuiſti in miſericordia tua populo tuo quem redemiſti. **E**t portaſti eum in fortitudine tua. ad habitaculum ſãctum tuum. **A**ſcenderũt populi ⁊ irati ſunt: dolores obtinuerũt habitatores philiſtijꝫ. **T**unc conturbati ſunt pⁱncipes edom robuſtos moab obtinuit tremor: obriguerũt omnes habitatores chanaan. **I**rruat ſuper eos formido ⁊ pauor: in magnitudine brachij tui. **F**iant imobiles quaſi lapis donec ꝑtrãſeat populuſ tuus domine: donec ꝑtranſeat populus tuus iſte quẽ poſſediſti. **I**ntroduces eos ⁊ plãtab in mõte hereditatis tue: firmiſſimo habitaculo tuo qđ operatus es dñe. **S**anctuariũ tuũ dñe quod firmauerũt manus tue: dñs regnabit in eternũ ⁊ vltra. **I**ngreſſus eſt enim pharao cum curribus ⁊ equitibꝰ eius ĩ mare: ⁊ reduxit ſuꝑ eos dñs aquas maris. **F**ilij aũt iſrľ ambulauerũt ꝑ ſiccuꝫ in medio eiꝰ. **G**loria. **Añ.** In eternũ dñs regnabit ⁊ vltra. **ps.** Laudate. **Añ.** In ſono tube laudate eũ. **Hymnus.** Ecce iã noctꝫ. **℣.** Repleti ſumus **Suꝑ bñd añ.** In ſcitate ſuiamꝰ dño ⁊ liberabit noſ ab inimicꝫ nr̃is **Fe. vi. Inuit**

Feria 6

Dominū qui fecit nos. Veni
te adoremus .pſ. Venite.
In nocturno pſ.
E Xultate deo adiu
tori noſtro: iubila-
te deo iacob. S u
mite pſalmū et da
te tympanum: pſalteriū iocū-
dum cum cithara. B ucina-
te in neomenia tuba in inſig-
ni die ſolēnitatis vr̄e. Q uia
preceptum i iſrael eſt: ꝛ iudi-
cium deo iacob. T eſtimoni
um in ioſeph poſuit illud cuꝫ
exiret de terra egypti: linguaꝫ
quā nō nouerat audiuit D i
uertit ab oneribus dorſū eiꝰ:
manus eius in cophino ſerui
erūt. I n tribulatōne inuoca-
ſti me ꝛ liberaui te: exaudiui
te in abſcondito tempeſtatis:
ꝓbaui te apud aquam cōtra-
dictionis. A udi populꝰ me
us ꝛ cōteſtabor te: iſrael ſi au
dieris me non erit in te deus
recens neqꝫ adorabis deū ali
enum. E go enī ſum dn̄s ds
tuꝰ qui eduxi te de terra egyp
ti: dilata os tuū ꝛ implebo il-
lud. E t non audiuit populꝰ
meus vocem meā: ꝛ iſrael nō
intēdit mihi. E t dimiſi eos
ſcḋm deſideria cordis eoꝝ: ibūt
in adinuentiōibꝫ ſuis S i po
pulus meus audiſſet me iſra-
el ſi in vijs meis ambulaſſet.
P ro nihilo forſitā inimicos
eoꝝ humiliaſſem: ꝛ ſup tribu-
lantes eos miſiſſeꝫ manū me
am. I nimici dn̄i mentiti ſūt
ei: ꝛ erit tempus eoꝝ in ſecula
E t cibauit illos ex adipe fru
menti: ꝛ de petra melle ſatu-
D Eus ſtetit in raui eos
ſynagoga deorum i me
dio āt deos dijudicat V ſqꝫ
quo iudicatis iniquitateꝫ: et
facies peccatoꝝ ſumitis. I u-
dicate egeno ꝛ pupillo: humi
lē et paupem iuſtificate E ri
pite paupem ꝛ egenum ď ma-
nu peccatoris liberate. N e-
ſcierūt neqꝫ intellexerūt i tene
bris ambulant: mouebuntur
omnia fūdamēta terre E go
dixi dij eſtis ꝛ filij excelſi om-
nes. V os aūt ſicut homies
moriemini: ꝛ ſicut vnꝰ de ṗn
cipibus cadetis. E xurge de
us iudica terrā qm̄ tu heredi
tabis in omībꝫ gentibꝫ G la.
aņ. Exultate dō adiutori nr̄o
D Eus quis ſimilis erit ti
bi: ne taceas neqꝫ cōpe-
ſcaris deus. Q uoniā ecce in
imici ſonuerūt: ꝛ qui oderunt
te extulerūt caput. S up po-
pulum tuū malignauerūt con
ſiliū ꝛ cogitauerūt aduerſꝰ ſā
ctos tuos. D ixerūt venite ꝛ
diſperdamus eos de gente et
nō memoret̄ nomē iſrael vltra
Q m̄ cogitauerūt vnanimit̄
ſimul aduerſus teſtamentum
diſpoſuerūt tabernacula idu-
meoꝝ ꝛ hyſmaelite. M oab ꝛ